

[Socialministeren.]

i den forbindelse til, at folkepensionen i 1965 er opgjort til 38,5 pct. af gennemsnitslønnen for mænd i hele landet. Forhøjelsen skulle herefter bringe folkepensionen bedre i overensstemmelse med konvention nr. 102 om minimumsnormer for social tryghed. Det ærede medlems ændringsforslag vil betyde en forhøjelse af pensionernes grundbeløb for enlige og ægtepar på henholdsvis 1,6 og 3,5 pct. Hertil kommer tilsvarende forhøjelser af invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb m. v. De samlede udgifter i det ærede medlems forslag vil andrage ca. 56 mill. kr. Regeringens lovforslag har, som jeg sagde i min fremsættelsestale, for det første det formål i grundpensionerne at indregne de midlertidige og de særlige tillæg til pensionerne, der blev vedtaget i foråret som kompensation for lønforbedringer på arbejdsmarkedet og for afgiftsforhøjelserne. For det andet tilsigter lovforslaget at forhøje pensionerne med et beløb svarende til de lønforhøjelser, der vil komme i foråret 1966.

Når det ærede medlem i den forbindelse rejser spørgsmålet om vore forpligtelser efter konvention nr. 102, vil jeg gerne først sige, at dette spørgsmål jo flere gange tidligere er diskuteret her i tinget med det ærede medlem. Efter konventionen kræves det, at folkepensionen skal udgøre mindst 40 pct. af arbejdslønnen. Når det ærede medlem nævner tallet 38,5 og knytter det sammen med konventionen, så ma jeg imidlertid protestere. Den arbejdsløn, konventionen går ud fra, er lønnen for ufaglærte arbejdere i jern- og metalindustrien med fuld beskæftigelse og normal arbejdstid. Den arbejdsløn, det ærede medlem er gået ud fra, vedrører samtlige mænd, såvel faglærte som ufaglærte i hele landet, inklusive overarbejde. Desuden er 1965-lønnen beregnet som lønnen i 1964 forhøjet med 10 pct. Tallene kan således på ingen måde anvendes til belysning af, om vi opfylder konventionen. Der foreligger ingen anvendelige tal

for 1965, men i 1964 udgjorde procenten 40,2, og fra 1964 til 1965 er folkepensionen inklusive pensionstillæg steget med 17,8 pct. Dette betyder, at dækningsprocenten vil være stigende, såfremt arbejdslønnen er gået mindre i vejret end folkepensionen, og dette forekommer mig mest sandsynligt.

Når det ærede medlem taler om, at de pågældende grupper ikke har en organisation at støtte sig til, vil jeg hertil anføre, at de lovforslag, jeg har fremsat, har jeg haft samtaler med de pågældende organisationer om, og de har givet deres tilslutning.

Chr. Madsen: Ja, nu sker der altså det, som er sket så ofte før, at den højtærede socialminister viger uden om det spørgsmål, der er rejst. Jeg har spurgt ham, om han ikke er af samme mening som jeg, at når man underskriver en konvention om, at 40 pct. af en arbejdsindtægt skal ydes i folkepension, er det også meningen, at konventionen skal overholdes. Det har socialministeren ikke sagt klart ja til. Han har heller ikke sagt klart ja med hensyn til beregningsformen. Jeg har sagt, og jeg har skrevet, at jeg er gået ud fra vor statistik for „mænd i alt“. Jeg kunne godt have tilføjet, at i konventionen står der, at der skal mindst ydes 40 pct. af en ufaglærts løn, når han går på alderspension, og 40 pct. af en faglærts løn, når han går på alderspension. Det ville være rimeligt, om man her i landet fandt en formel for „mænd i alt“.

Man kan for så vidt også gå den vej, at man siger, at der skal ydes 40 pct. af en ufaglært mands indkomst som hans folkepension, og at 40 pct. af en faglært mands indkomst skal ydes til denne i folkepension. Men man er altså kommet uden om spørgsmålet igen; vi har ikke fået nogen klaring på det. Den højtærede socialminister vil åbenbart ikke ind på den tankegang, at man burde finde en bestemt indtægt her i landet, som man kunne gå ud fra, når man vil sammenligne folkepensionens størrelse